

Пам'ятайте
про
Україну!

№ 239. JERSEY CITY and NEW YORK. TUESDAY, DECEMBER 15, 1987. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК. ВІСІОРОК, 15-го ГРУДНЯ 1987. Ч. 239. РІК ХСІХІ.

В Нью Йорку відзначили 80-річчя І. Кошелівця

Нью Йорк (О.К.). — Тут в приміщеннях Наукового Товариства ім. Шевченка відбувся в п'ятницю 27-го листопада ц.р., вечір для вшанування 80-річчя довголітнього головного редактора «Сучасності», дійсного члена НТШ і УВАН і визначного літературознавця Івана Кошелівця.

Вечір влаштований усіма тими трьома організаціями, у яких ювіляр найбільше проявляв діяльність, стояв на високому культурному рівні й показав наглядно, що в несповна півторародинному часі можна дати багату цікаву програму, коли всі співучасники обмежують час своїх промов.

Вечором провадив теперішній головний редактор «Сучасності» проф. Тарас Гунчак, який також привітав тепло від видавництва «Сучасність» І. Кошелівця, підкреслюючи, що він враз із Б. Кравцем, Ю. Шевельовим і В. Буркгартом були «зірками» «Сучасності» в минулому, які надали цьому журналу його характер, а І. Кошелівець був його співтворцем.

Від НТШ привітав ювіляра і присутню на залі дружину поетеси Емму Андієвську коротко проф. Леонід Рудницький, вказуючи на ряд його наукових праць, а від УВАН проф. Юрій Шевельов.

Цей подвиг вдумливий аналіз І. Кошелівця як людини, що зміла завжди «поставити крестик» у відповідний час і зміла себе обмежити та підняти на вищий культурний рівень. Закінчуючи своє дотепне і глибоке слово проф. Ю. Шевельов висловив надію, що І. Кошелівець і його писання «відкрили» також українське молоде покоління.

Теплий лист-привітання від Івана Костюка та його дружини прочитала Ніна Ільницька, а відтак з доповіддю про І. Кошелівця виступив проф. Петро Одарченко. Доповідач представив слухачам коротко життєвий шлях ювіляра, нагадав козацького роду і його широку наукову та літературну творчість від перших творів, що появились в журналі «Літвари» у 1947 році. З його праць особливо треба відмітити огляд літератури СРСР, який був

І. Кошелівець говорить на вечорі «Мені вісімдесят» (фото: Я. Кулинич)

не один раз цитований на судах проти українських літературів. Велика монографія про Олександра Довженка, як і про Миколу Скрипника, це важливі джерела для студій майбутніх поколінь. Проф. П. Одарченко підкреслює також глибоке знання мови у І. Кошелівця, яке дозволило йому зробити ряд знаменитих перекладів із французької, німецької та російської мов, шедеврів світової літератури. Не менше важлива була праця І. Кошелівця при Енциклопедії Українознавства, як одного із найближчих співробітників померлого проф. Володимира Кубійовича.

Про ту співпрацю і близькі дружні зв'язки з творчим енциклопедистом проф. В. Кубійовичем розповів присутній І. Кошелівець у виступах своїх споминів, які назвав «Мені вісімдесят» пригадуючи як постанала книжка В. Кубійовича під таким самим заголовком. Він з дотепом розповідав про своє раннє дитинство, зупинився на переживаннях Другої світової війни, а вкінці дякував усім, що так тепло від-

(Закінчення на стор. 4)

СВ. МИКОЛАЙ В ЕЛІЗАБЕТИ

Елізабет, Н. Дж. — У неділю, 20-го грудня ц.р., 37-й і 234-й Відділи УН Союзу влаштовують Свято Миколайську зустріч. Імпреза відбувається тут о год. 3-й по полудні у малій шкільній залі, церкви св. Володимира, при Грір авеню коло Савт вул.

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНС ДАВ 10,000 ДОЛ. НА ПРАЦЮ КОМІСІЇ ДЛЯ ПРОСЛІДЖЕННЯ ГОЛОДУ

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Як уже інформовано, праця конгресової Комісії для дослідження причин і наслідків Великого голоду в Україні поважно загрожена тому, що фонди Адміністрації вгасли, повідомила, що грошей вистачить до 30-го січня 1988 року.

З того приводу директор комісії д-р Джеймс Мейс звертався вже двічі із публічним закликом до української спільноти допомогти фінансово, щоб закінчити працю і опублікувати кінцевий рапорт.

У відповідь на його звернення поміщено на сторінках «Свободи» заклики Українського Народного Со-

юзу до усіх українців доброї волі, що їм лежить на серці збирання доказового матеріалу про Великий голод в 1932-33 роках і його опублікування.

У п'ятницю, 11-го грудня ц.р., головний передсідник УНС д-р Іван Фліс повідомив, що Екзекутивний Комітет УНС одностайно вирішив зложити на продовження праці комісії суму 10,000 дол. і закликати своїх членів і громаду скласти свої пожертви на ту ціль у можливий для них висоті.

При цьому пригадується, що усі пожертви можна віддати від податку (див. ст. 3 цього числа).

Інж. М. Корчинський дав ряд доповідей

Пітсбург, Па. — Інженер Михайло Корчинський брав участь у міжнародній конференції присвяченій технології продукції сталі. Конференція відбулась в дніх від 9-го до 11-го листопада ц.р. у місті Тайчунг на Тайвані. Учасниками були металурги і інженери Тайвану та країн Далекого Сходу. Як продовження сталі, Тайван репрезентує силу, що успішно конкурує на міжнародних ринках з такими країнами як Японія, Південна Корея чи Австралія.

Дві доповіді що їх вголосив інж. Корчинський мали за тему примінення мікроелектроніки у продукції кованих деталей та дріт високої міцності. Ця тема була сьогодні особливо актуальною. Сталева продукція в світі не росте кількісно, а натиск є на покращання якості без підвищення коштів.

Після перебування на Тайвані, інж. Корчинський мав нагоду відвідати ряд дослідних лабораторій і сталеварних концентрів в Японії і Австралії. Дискусії торкалися питань більш ефективного використання мікроелектроніки. Для цього особливо корисними є сполуки ванадію і титану з азотом. Корисне використання азоту в сталі є особливо важливе там, де сталь витоплюється в електричних дугових печах. Ця метода витопу сталі неодмінно пов'язана із підвищенням кількості азоту. Сполуки ванадію і титану з азотом вступають у виді високо дисперсних частинки що причиноюються до уміцнення сталі.

Раніше, 24-го серпня, інж. Корчинський мав реферат у Вінніпезі, Ман., на міжнародній конференції присвяченій дослідженню охолодження сталі. У своїй доповіді: «Від минулого до майбутнього контролювання охолодження» він навізав вперше до власних

Інж. М. Корчинський.

праць над розвитком цього процесу. В майбутньому, цей метод буде примінюватись у продукції масових сталей, елімінуючи потребу окремої термічної обробки.

Під час перебування у Східній Європі у вересні ц.р., інж. Корчинський був представником на спеціальних семінарах для металургів і дослідників у Чехословаччині і Польщі.

В Чехо-Словаччині такий семінар відбувся 17-го вересня в Остраві за ініціативою чеського металургійного товариства і дослідного осередку в Добра. В Польщі, семінар відбувся 22-го вересня у дослідному інституті в Глівіцах при співпраці об'єднання інженерів і техніків металургійного промислу. У своїх доповідях інж. Корчинський начеркнув методи використання мікроелектроніки як засіб для більш економічної господарки.

Врешті на міжнародному симпозиумі у Пітсбурзі, 3-го до 5-го листопада інж. Корчинський доповідав про новий процес «Вальцювання шляхом контролюваної рекристалізації». Ця метода вальцювання є особливо придатна для продуктів, що їх виготовляють міні-сталеварні.

У всіх своїх доповідях інж. Корчинський використовував найновіші результати дослідних робіт, що здійснюються при його співпраці в наукових інститутах Англії і Швеції.

ДОВОДІВ В НТШ

Нью Йорк. У суботу, 19-го грудня ц.р., о год. 5-й по полудні у власних приміщеннях, при 63 Четверта авеню, Наукове Товариство ім. Шевченка влаштує доповідь «Слово о Законі і Благотаті» Митрополита Іларіона. Пам'яті і Похвали Володимирів монаха Якова, яку вголосить Митрополит Лаврушка.

«РІЗДВО НАВКОЛО СВІТУ»

Нью Йорк. — У п'ятницю, 18-го грудня ц.р., о год. 7-й вечора, Український Інститут Америки у своїх приміщеннях при 2 Схід 79-го вулиці, влаштує «Різдво навколо світу IV». Програма включатиме святкові традиції та музику різних країн, виступатимуть також ансамблі «Промінь» і «Гомін степів» під диригентуру Б. Волянської. По закінченні програми смачний буфет. Даток 10 дол.

Р. РЕГЕН ВВАЖАЄ ЗУСТРІЧ НА ВЕРШИНАХ УСПІШНОЮ

Вашингтон. — Підсумуючи три дні зустрічей з генеральним секретарем ЦК КПСР Михайлом Горбачовим, президент ЗСА Роналд Реген сказав, що можна говорити про «якийсь успіх» переговорів.

Останні три дні були наповнені яскравими подіями. Зустріч на вершинах вселюдської надії в серця людей, — заявив Президент.

«Ми, — сказав Президент про себе і Горбачова, — не скривали один від одного, що нас розділяє. Багато розходжень і далі залишається. Але ми взяли на себе певні зобов'язання. Тепер від нас залежить, чи будуть вони виконані».

Після останньої зустрічі з Горбачовим, Р. Реген заявив, що «діалог продовжить ся на вищому рівні наших урядів». Президент зазначив, що він не може бути задоволений тим, що ряд справ так і залишились не вирішеними.

У четвер, 10-го грудня, перед вильотом з Вашингтону Михайл Горбачов дав пресову конференцію. В той же день у четвер Роналд Реген виступив на крайній телевізії і розповів про результати зустрічі на вершинах.

А перед тим, у четвер, в амбасаді СРСР М. Горбачов зустрівся з віцепрезидентом Джорджем Бушем і розмовляв з ним протягом 23 хвилин. Потім вони разом прибули в Білий Дім.

Політичні коментатори сприйняли це як трамплін для передвиборчої кампанії віцепрезидента. За час свого перебування у Вашингтоні Горбачов зустрівся лише з двома претендентами в Білий Дім у виборах 1988 року — з Дж. Бушем і

на день раніше з лідером республіканської меншості в Сенаті Робертом Долом, з яким генеральний секретар розмовляв сам-на-сам протягом 10 хвилин.

Перед початком розмови Горбачова і Буша в амбасаді СРСР була проведена так звана фотосесія, під час якої журналісти фотографували генерального секретаря і віцепрезидента. Під час фотосесії журналісти намагалися вивідати в тих, кого фотографували, відповіді на питання, що цікавлять всіх. «Чи будуть ще якісь договори?» — запитали Буша. «Я не хочу займатися прогнозами», — відповідав віцепрезидент.

«Чи буде договір про виведення радянських військ з Афганістану?» — запитали Горбачова. «Я думаю, що це можливо, але щоб підписати договір, потрібні дві сторони», — відповідав генсек, недвозначно натякаючи на те, що, мовляв, і від президента Роналда Регена залежить чи виступлять радянські війська з Афганістану.

Після розмови Буша і Горбачова у радянській амбасаді відбувся сніданок, на якому, за повідомленням пресового агентства Асоційтед Пресс, разом з генеральним секретарем і віцепрезидентом були присутні «професори, вчені і промисловці». У повідомленні з Вашингтону їх імена не згадуються.

Відомо, що досі лише Буш і деякими зауваженнями М. Дол схвалили підписання у вікторію договір про ліквідацію ракет. Інші чотири республіканці, які претендують на місце в Білому Домі, вважають, що цей договір суперечить інтересам ЗСА і американських союзників в Європі.

У СВІТІ

ПРЕДСТАВНИК МІНІСТЕРСТВА закордонних справ СРСР Юрій Громічкін формально перепросив японський уряд за порушення повітряного простору радянським військовим бомбардувальником «ТУ-16». Пресові агентства повідомили у п'ятницю, 11-го грудня ц.р., що також представник японського уряду передав радянському амбасадорі в Токіо листа у якому прем'єр-міністр вибачається за інцидент, але підкреслює, що Окінава є важливим стратегічним пунктом і тому Японія потрапляла на цей випадок більше серйозно, як звичайно. У випадку інших країн, говориться в листі, радянський літак напевно був би знищений.

КОРЕСПОНДЕНТ ГАЗЕТИ «Вашингтон Пост» Роберт МекКартні покинувши на розмову із західнонімецькими дипломатами інформус, що уряд Східної Німеччини наказав сторожам біля так званого муру ганьби припинити вогонь по тих особах, які в майбутньому захочуть без дозволу перебігти із Східної до Західної Німеччини чи Західного до Берліну. Сторожі можуть і мають право арештувати таких осіб і передавати їх прокуратурі для покарання і порушення східнонімецьких законів. Наказ дали залишатись в силі, що прикордонники мають право стріляти у власній обороні і по військових та поліційнтах, якщо б вони пробували нелегально перейти через мур ганьби на західну сторону.

НАПЕРЕДНІ ВРУЧЕННЯ йому Нобелівської нагороди миру, президент Коста Ріка Оскар Аріас закликав американський Конгрес заборонити Адміністрації президента Роналда Регена давати будь-яку допомогу повстанцям контраст, бо мовляв, якщо центрально-американські держави дійсно хочуть осангути мир у цьому районі світу то дальша допомога повстанцям не є доброю тактикою. Очевидно, деякі представники Адміністрації і західні політичні спостерігачі були опірені заявою О. Аріаса, бо він чомусь «забув» згадати про масову військову допомогу Радянського Союзу для сандіністів і взагалі усіх марксистських повстанців в Центральній і Східній Латинській Америці.

КИТАЙСЬКЕ ПРЕСОВЕ агентство Гейгуа повідомило, що тисячі пасажирів хотіли дістатись на пором на річці біля Шангаю, не зважаючи на власну безпеку. У вильоті заміщення і застосування методів товпи, що сильніший той перший, загинуло 11 осіб і 76 були поранені. Товпа частинно знищила пасажирський пором. Ситуація врятували збільшені відділи міліції, які прибули на місце випадку і при допомозі слізного газу, гумових палиць і води пожежників розігнали розлючену товпу, яка чекала кілька годин на прибуття порому. Причиною запізнення, каже агентство, була сильна моряка.

ІТАЛІЙСЬКА ПРОКУРАТУРА, яка ще далі займається розслідуванням банкового скандалу, переконана, що американський Архiepіскоп Пол С. Марсінкус, який свого часу був директором ватиканського банку, повинен стати разом з іншими обвинуваченими перед судом і відповісти за свої злочини. Ватиканські чинники, не бажаючи, щоб один з них став перед цивільним судом, опрацюють Архiepіска П. Марсінкуса і кажуть, що вони самі полагодили вже цю справу. Тому, що згаданий Архiepіскоп був пов'язаний з цивільними особами, представниками інших банків, прокуратура не хоче відступити від своєї вимоги.

СССР ДОПОМОЖЕ РОЗБУДУВАТИ МІЛІТАРНУ СИЛУ НІКАРАГУА

Вашингтон. — Колишній високий старшина нікарагуанської сандіністської армії Роджер Міранда Бенгоса, який був свого часу помічником міністра оборони Нікарагуа Гумберто Ортеги, брата теперішнього диктатора Даніеля Ортеги Саведри заявив на пресовій конференції у Вашингтоні, що Радянський Союз, навіть більше того, сам генеральний секретар ЦК КПСР Михайл Горбачов під час зустрічі з Ортегою, обіцяв розбудувати мілітарну силу сандіністів і збільшити число війська до півмільйона воєняк.

Очевидно, говориться про масову доставку радянської зброї, а навіть військових літаків джипів МІГ різного типу, танків, протилетунських гармат, «Катюш» та іншої зброї. Міранда також підкреслює, що в Нікарагуа вишколюються марксистські партизани з Ель Сальвадору, військовий вираз, харчі та інші потрібні речі для них постачає комуністична Куба, диктатор якої Фідель Кастро має вже розпочатий план творення подібних партизанських рухів в інших південноамериканських країнах. Тому, що Куба сама залежна від доставки зброї і інших товарів із Радянського Союзу, західні політичні і військові спостерігачі вважають, що Ф. Кастро сповідає тільки волю кремлівських керівників.

Минулотижневий ревеційний інформації Міранди, які були опубліковані в американській пресі в кінці тижня, викликали широкі дискусії не тільки в Білому Домі і Державному департаменті, але також в Мануагуа, бо досі ніхто з нікарагуанських вітків не дав таких точних, спертих на документи і свідки, інформацій про радянсько-кубинську і нікарагуанську змову в Центральній Америці, як згаданий вітків. Він, користуючись найновішими звідомленнями, діаграмами і вимінним листуванням між Ортегою і міністерством

Генерал лейтенант Колін Л. Довелл, теперішній головний радник Президента у справах крайової безпеки заявив, що ЗСА розглядають доставку нової зброї до Нікарагуа як загрозу для Америки і тому діятимуть згідно з правилами власної безпеки. Крім того збільшення армійських частин і зброї Вашингтон вважатиме як загрозу для інших центрально-американських країн, — заявив Павелл на телевізійній програмі Ей-Бі-Сі. Цього тижня.

В АМЕРИЦІ

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ одобрива продовження діяння своєї Ірано-контра провірної комісії аж до наступного року, щоб мати змогу методично і акуратно розмістити секретні документи та дати можливість доступу тим, що в будь-який спосіб є пов'язані з цією справою та мусять її довести до кінця. Цей компроміс узгоджено після того, як республіканці гнівно закинули демократам, що їхня пропозиція цілорічного продовження є нічим іншим тільки політичним потягненням. Це договорення не уточнює дати скасування комісії, але її голова Лі Гамільтон, демократ з Індіани, сказав, що на його думку це станеться 1-го березня 1988 року.

СЕНАТ ОДОБРИВ ЗАКОНОПРОЄКТ про 26-бillionовне істичне зниження, включно з 9 billionним піднесенням податків. Це становить частину бюджетного порозуміння між Конгресом та Білим Домом. Нове підвищення податків затримає виключно корпорації та дуже багаті особи.

ВИСОКО ПОСТАВЛЕНІ УРЯДОВЦІ Адміністрації президента Роналда Регена заявили, що рішення чи відсилати кубинців-в'язнів назад до Куби буде передане і повірено спеціальній комісії Департаменту юстиції. Це рішення запало тому, що кубинці, включно з тими в'язнями-демонстрантами, не довіряють Службі імміграції та натуралізації і методам, що їх вони вживали для усталення хто буде звільнений на паролі. Все це було одобрено головним Прокуратором ЗСА Едвіном Мізом в розмовах з протестуючими в'язнями.

ЧИКАГО, МІСТО, ЯКЕ ВІД 1960 року втратило половину місць праці пов'язаних з індустрією, перше взялось за справу рятівання індустрії в місті. Міська управа застанове ляється над законопроектом, який допоможе зберегти індустріальні ділянки міста від земельних спекуляторів, які викуповують перестарілі магазини і фабрики та переробляють все на люксові мешкання.

ЯК ТВЕРДЯТ РЕЧНИКИ Крайової наукової фундації, яка фінансує американські дослідні в Антарктиці, в середу, 9-го грудня ц.р., розбився американський дослідний полярний літак, в якому загинули два члени залого-летуни морської флотії, а інших дев'ять були поранені. Офіційні чинники заявили, що літак розбився при приземленні.

ДОСЛІДИ ВИКАЗУЮТЬ, що поопераційну травму можна улегшити найкраще солідною психологічною підготовою до операції. Ця підготовка повинна включити не тільки наміченого пацієнта, але також і членів найближчої родини.

ПЛАТНИКИ РІЧНОГО ПОДАТКУ мають ще тільки три тижні часу на те, щоб скористатися з різних способів, які допоможуть день 15-го квітня наступного року зробити менш коштовним, включно з оплатою деяких видатків ще в цьому році, а також і продаж інвестицій.

Центрاليا кооператив випустила календар з нагоди 1000-річчя Християнства

Джерзі Сіті, Н. Дж. — В четвер, 3-го грудня ц.р., відвідали Екзективу Українського Народного Союзу представники Центральної Української Кооперативної Америки (ЦУКА), її голова інж. Дмитро Григорчук і Степан Кравченко, скарбник і завідувач кредиткою «Самоміч» в Джерзі Сіті, щоб вручити примірник пам'ятного календаря ЦУКА, що саме появився на 1988 рік.

Цей історичний календар містить 13 картин малайра і графіка С.В.Конаш-Конашевича, які змальовують історію старинної київської України, пов'язану із початками християнства та річницю, що припалає у 1988 році.

Особливо стисло пов'язаний із цією пропагандною датою є проєкт обкладинки календаря, на якому бачимо Володимира і Ольгу в оточенні 12-ох апостолів

Інж. Д. Григорчук (другий зліва) вручає примірник календаря саютовому передсідникові УНС д-рові І. Флісові. Зліва: С. Кравченко, головний касир УНС У. Дячук і головний секретар УНС В. Сохан.

над якими видніють Мати Божі та Ісус Христос. Літописець Нестор та відповідно зладжений на вір старих церковних книг напис завер

шують обкладинку. Календар вміщає у відповідних датах важливі історичні релігійні та культурні події. Даток 10 дол.

(Закінчення на стор. 4)

СВОБОДА

FOUNDED 1983

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Svoboda (201) 434-0237 UNIA: (201) 451-2200

Postmaster: Send address changes to

"Svoboda" 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00.
Для членів УНАО — \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Європа затурбована незбалансованістю зброєння

Кореспондент газети „Вашінгтон Пост“ Едвард Коді інформує з Парижу, що хоч західноєвропейські керівники оплескували підписаний у Вашингтоні, 8-го грудня ц.р. американсько-ракет середнього і близького засягу з атомовими головками і захоплювались, принаймні деякі з них, поведінкою радянського керівника Михайла Горбачова, сьогодні, тільки кілька днів після третьої зустрічі на вершинах, вони, повернувшись до реальності, починають завважувати власні помилки у підготовці до цього договору і власний страх перед збройною силою комуністичної імперії.

Кожний з них здає собі справу із загрозливою ситуацією, яка витворюється незбалансованістю, тобто після ратифікації договору американським Сенатом, бо нема де правди діти, радянські збройні сили і сила Варшавського Пакту випосажені тільки звичайною нуклеарною зброєю, утричі переважають такі ж сили Північно-Атлантичного Оборонного Союзу (НАТО) і їхня редукція повинна була стояти передумовою до підписання договору про нуклеарні ракети.

Коли у Вашингтоні затили оплески після переговорів і гучних прийнятих на честь радянського диктатора М. Горбачова, коментарі в європейській пресі й інших засобах масової інформації були більш як стримані, — кажуть американські кореспонденти Коді і підкреслюють, що там наростає атмосфера страху з приводу американської тенденції роззброюватися, чи радше скорочувати нуклеарну зброю до мінімуму. Не треба навіть сумніватися, що європейські альянті з НАТО настоюватимуть на переговорах про скорочення конвенційної зброї і війська, як передумови дальших розмов на тему зменшення аж до 50 відсотків стратегічних нуклеарних ракет, про що була мова у Вашингтоні і про що говоримуть на початку наступного року у Москві президент Рональд Реген і М. Горбачов.

Керівники західноєвропейських урядів не без рації кажуть, що радянсько-американські переговори в результаті доведуть до послаблення американської ролі в обороні Європи, до чого вже віддавна стреміла Москва, вносячи фермент у блок альянтів ЗСА.

Колішній міністр оборони Франції Ален Пейріфіт опублікував навіть на першій сторінці „Фігаро“ статтю під заголовком „Дух Ялти“ висловивши в ній думку, що вашінгтонський договір це крок вперед до неутралітету багатьох держав, що також є давньою мрією СССР. Між іншим Франція й деякі інші держави Європи вже раніше висловлювали своє застерення до переговорів Вашингтон-Москва. Ніхто навіть не сумнівається, що в дальшому плані Москви буде стояти вимога про ліквідацію нуклеарної сили у Франції і Великобританії і тому обидві держави категорично виступають проти всяких переговорів на цю тему. Крім цього вони мають у плані самі розгорнути стратегію оборонної системи в Західній Європі з допомогою чи без допомоги ЗСА.

Наша народна поезія чарує чужинських дослідників багатством чуття і поетичним стилем. Мусли ми мати в книжній добі багату поезію, а її буйним, запам'ятовується і розкішним квітом є славне „Слово о полку Ігоревім“, архітектурно-художній шедевр. Це дружинний епос, що нагадує „Пісню про Роланда“, „Беовульф“, „Пісню про Нібелунгів“. Цей лиричний поет, людина широкого світогляду й гарячий патріот.

Подія, описана в „Слові“, — це історична основа з Київського літопису. Безмежна любов до батьківщини, основна ідея твору, підказує автору докоряти Ігореві і Всеволодові та звернутися за заклинком до князів, щоб покинули особисті чвари, власні амбіції та об'єднали свої сили в боротьбі проти ворога. Поруч високі ідеї чинності, має „Слово“ високу мистецьку вартість (будова епосу, живі описи походів і битв, сміливі патріотичні заклики до князів, жива участь сил природи в акції, поетичні описи давнього поганського світогляду). Автор стоїть під сильним впливом народної поезії (епітет, тавтологічні вислови, порівняння, символи). Битва зображена як всесвітній бенкет. Треба дивуватися, як автор зумів у малому образі вкласти так багато змісту. З почуттям великого мистця пов'язав він зорові враження із слуховими, лірику з епікою. Порівняння взяв він із життя хліборобів (жива) і дружинників (пір). Природа в епісі живе: вона остерігає Ігоря

Іван Боднарчук

Недавно я мав нагоду розмовляти зі земляком з України, що приїхав на відвідини до рідні. Питаю, чи нова „гласність“ принесла які полегші, а він відповів, що деякі полегші є в господарському житті, але в релігійному навіть гірше. На кілька днів перед його відходом до Америки й сусідньому селі мільйонери порубали в церкві образи, престоли, вивезли за село і спалили. В другому селі де люди відновили церкву і самі молилися, церкву що замкнули, так що люди не можуть там ввійти. Це така німоща за це, що українські католики заявили свій вихід з підземелля. Виходило б, що цей крок був передчасний. Мій земляк — людина інтелектуальна і була в відлукі кілька років концтабору, але не втратив здоров'я українського гумору і свої оповідання переплітає й ілюструє дотепними жартами на тему життя під советською владою.

Він сказав, що економічна полегша принесла такі „великі“ підприємства приватні, як станки гострених ножів, дозволено жінкам робити панчохи і скарпетки і їх продавати (досі не можна було), очевидно все за дозволом і оплатою і тільки одна особа працює. Про загальний стан советської господарки він розповів, такий жарт: два старики розмовляють і роздумують — чи краще по

Іван Боднарчук

ГОРДИСТЬ НАШОЇ ЛІТЕРАТУРИ

зловіщими знаками, сумує після поразки русичів, помагає Ігореві в утечі, радіє в хвилини його шасливого повороту. Дружню руку подає собі в поєми народна і книжна поезія.

Перекладено „Слово“ на всі основні мови світу. Багато наших письменників та вчених перекладали його на сучасну мову. „Слово“ до нині не перестало бути предметом дослідів і подиву. Це предмет зазвисти Москви, дійсно твор світової слави. Особливо близьке є „Слово“ до народних дум. З чужих працювали над „Словом“ Міцкевич, Шафарик, Ганка, Ягіч, Брюкнер та інші. Переспівували В. Шурат, М. Максимович, Т. Шевченко, Б. Лепкий, Панас Мирний, Наталя Забіла, Ю. Федькович, С. Руданський, М. Матвій-Мельник, М. Рильський, С. Гордієвський. На чужі мови перекладали й переспівували Альфред Янсен (швед), Янка Купала, Майков, Август Бельовський й Лепкий (польська мова). „Слово“ відбилося своїм стилем і тематикою та творчістю Маланюка й раннього М. Бажана, Ол. Стефановича, О. Лятуринської і К. Гриневичеві.

В польській літературі високу оцінку дав „Слову“ Міцкевич. Перший польський переклад зробив Голубський 1821 року, переклав Юліан Тувім.

У нашій літературі княжої доби зустрічаємо твори, якими не можуть похвалитися наші ближчі, ні дальші сусіди. Згадаймо хоч би наші чудові літописи, до яких навіть не вміли чужі сухі хроніки. Наша „Руська

Правда“ — це перші писані закони на слов'янських землях, наша народна поезія чарує чужинських дослідників багатством чуття, кольоритом, поетичним стилем. Від лихої долі, яка нам не щадила важких ударів, потерпіла найбільше наша стара поезія. Грецькі духовники, а потім теж інші, поборювали нашу давню поезію.

Цього року святкуємо 800-річчя „Слова о полку“. Поставило воно між 1185 і 1187 роками, бо в 1185 році відбувся похід на половців, а в 1187 року згадується в ньому Ярослав Осмомисл, як ще живий, і рани молодого князя Глібівича, що теж помер у 1187 році. Подія, яку оспівує автор „Слова“, правдива, історична. Вона записана в Київському літописі. У квітні 1185 року чотири сівські князі, новгородський Ігор Святославич, син Ігоря, путинський князь Володимир, рідний брат Всеволод курський і трубовський, і братини Ігоря, Святослав, не кажучи нічого Великому київському князю Святославу III, виїхали проти половців. Першого дня перемогли. А другого дня бій скінчився погромом русичів. Всі князі потрапили в полон і багато дружинників. Багато полегло. Леде 15 людей спаслося.

Деякі стів про половців (куманів, кипчаків). Це був народ тюркського походження, що прийшов в українські степи слідом за печенігами. Їх торками та залишилися в них яких 200 років, поки не поглинали їх татари. Через них було для нас втрачено Тьмутаракань.

ське князівство, був надовго перерваний давній торговельний шлях „з варяг у греки“. Залишився до них слід у назвах таких осель: Умань, Кумань та запозичення з їх мови: коші, чага (бранка), товмач, булава та ін. Автор „Слова“ є під впливом Бояна. Згадаймо Бояна заступає у творі аспотрофу до якоїсь вищої сили, до богині в Гомера, до безсмертної душі у Кльопштоха, до вітчизни та її опікунки, Матері Божої, у Міцкевича.

Плач Ярославни, яким автор починає третю частину своєї поеми, є ніби спонукою до втечі Ігоря з половецького полону. Любо, що вітчизни є особливою ідеєю „Слова“. В час лихоліття, тікаючи перед нападами кочовиків на північ, занесли наші люди поему на чужу землю. Випадково знайшов її, і то не рукопис, а його відпис, російський бібліофіл граф Мушин-Пушкін у монастирі в 1795 році. В 1800 році він видав твір друком разом з його перекладом на російську мову. Але 1812 року, коли горіла Москва, згорів і друкарський станок, і твір зник. Залишилося тільки не зовсім poprawne друковане видання і копія його, зложена для цариці Катерини II. Копія теж ледве чи точна й вірна, тому маємо сьогодні в „Слові“ чимало „темних місць“. Довго не хотіли вірити, що це твір автентичний. Але знайдено інші пам'ятки княжої доби, на яких відбився вплив „Слова о полку“. До тих творів належить „Слово про Мамаєве бойовище“, де є опис перемоги князя Дмитра Донського над ханом Мамаєм у битві на Куликовому полі 1380 року. А далі „Задон-

(Закінчення на стор. 4)

О. Губчак

РОЗМОВА ЗІ ЗЕМЛЯКОМ З УКРАЇНИ

смерти піти — до американського чи советського пекла, бо американське пекло гірше: там подостатком усякого палива, американські чорти — добрі робітники і добре підганяють грешників. А в советському пеклі — всього брак і палива, і дров не довозуть, машинерія „не працює“, а советські чорти на роботі або п'янують або в карти грають, а та й не дуже уважають на грешників і йдуть в советське пекло прихотливо. Це такий натак на хаотичний стан советської господарки.

Або так: советський хліб найліпший у світі, очевидно, бо спечений з американської муки. А Брежнєва називали „чудотворцем“, бо він „послав у Казахстані, а живня зібрав в Канаді“. Чи п'ють люди? П'ють, навіть за здоров'я НКВД, а це на те, щоб до нас не приїздили і нам не докупали.

А як із шкільництвом? Він каже, що в Києві на 530 шкіл і лише 27 українських, у Харкові тільки дві, — українські, а в Донецьку немає жадних. В Криму, коли взяли до уваги його населення — то половина його це українці, а половина росіяни. Але чи є там українські школи, то він не знає. Він

сказав, що люди, які приїжджають із східних областей офіційно доводять по-російськи, але в себе вдома вони розмовляють по-українськи.

Мій співрозмовник сказав, що молоді, свідомі усіх цих явищ і своє ставлення до комунізму ілюструє такий жарт. „Ті комуністи, що перше приїшли були, ліпші, бо швидко забралися, а ті, що приїшли пізніше — гірші, бо засілися і не хочуть вступитися“.

Він був теж на Сибірі і знає, що іща Уральських горами Москва має величезні сховища всякої зброї і бомб, просто цілі підземні міста. В околиці — на яких сто мільйонів простору — доволі можуть перебувати тільки люди з спеціальним дозволом, а американська розвідка з повітря тут нічого не вліє. Тому навіть постав такий жарт: американці послали на Сибір свого шпигуна, вбрали його, як російського обивателя, навчили російської мови і казали владати „руського“. От зайшов той шпигун до якоїсь хати, казав якісь старі жінці дати собі водки і випив її думком. А баба тоді каже: „Ти говориш як руский, п'єш водку як руский, але ти не руский“. А

звідки ти знаєш, що я не руский? „Бо ти є чорний, а чорних в советі нема“. Це такий зловбійний натак на недолугість американської розвідки і на американське слабе знання географічних і національних умовин в світі, зокрема на Сході Європи.

Отже як все показує, то совети далі зблизяться, а всяке роззброєння — типологія советського обману. Не вірять там теж у успіх „гласності“. Москва в своїй історії переходила коливання між Європою і Азією: була довго під татарським впливом, потім від Петра великого почалася європеїзація, що не дуже занустила коріння, а вже знову прийшов комунізм, зворот до Азії із такими азійськими провідниками як Ленін, Сталін, всякі Троцькі, Кагановичі аж по Андропова, які не узають європейського індивідуалізму, лише ідеологію товпі — орди. Петро Великий мав легку роботу: обоглиб боярам бороди і збрав в європейській убранні в європеїзація почалася. Не так з Горбачовим, він ледве почав деякі зміни, а вже під натиском комуністичних старожилих мусів казати, що реформатори вже „перестаралися“. Отже виходить, що „гласність“ буде така тільки „показуха“ для замирення очей Заходу, а Захід навірно, на жаль, їм вірить.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Теодор Терен-Юськів

Відзначення Листопадового чину в Нью Йорку

Оце скромне Листопадове свято відбулося в неділю, 15-го листопада ц.р., у шкільній залі Ашер Леви. Цього дня були в Нью Йорку й інші імпрези. Вирінає поважний і болючий запит, чому це так? З другого боку, неділя 1-го листопада була ідеальним днем для відбуття цього державницького свята; навіть не було жадних імпрез. Чому не було національної урочистості в найважливіший день, 1-го листопада? Тут може можна і знайти, але тільки деяке оправдання, бо саме вибрано нову управу Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій Нью Йорку, де головою став молодий журналіст Ігор Дябога. Отже члени нової Управи комітету мусять привітати працювати так, як належить. Це не зовсім легкий, а зате дуже важливий і відповідальний національно-громадський обов'язок.

Ось хоч би програма концерту (друга частина) була, цим разом, децю закоротка. Можна було взяти ще якусь одну інструментальну точку (скрипку, фортепіано, віолончель) або хоч би ще одну (жіночу) декламацію. На початок імпрези не можна в жадному разі назначувати дві пори дня: 2-га і 2:30 год. На укладі коректу програми треба дуже уважати. Ім'я композитора Фоменка не є Хоменко (хоч може пераємо воно так було). Справу укладу програми концерту треба опрацювати і вирішити зосереджено і ясно далеко ще перед його початком.

Після відпівання американського гімну сопраністкою Ларисою Магун-Гурин, новий голова КОУАО Ігор Дябога відкрив свято, свободі і коротко урочистість. Патріотичну доповідь виголосив відомий виховний нашої молоді Корнелі Василік. Він чітко з'ясував засаду, що найвагомішим завданням українського народу не є свари за форум влади чи уряду, а в першій мірі, здобуття повної незалежності. Державної самостійності і волі ніхто нам не принесе в дарунок, тільки ми самі мусимо здобути її.

Чомусь воно починає ставати прикро і гідною осуду звичкою, що співаки чи й інструменталісти подають заголовки композицій до надрукованої програми, однак інші речі виконують вони пізніше на концерті. Так у музичному світі не водиться. Так ніколи не було і в нас. Тільки тепер такий хаос починає ширитися. Треба вдома добре обдумати, яку композицію вибрати на виступ і того дотримуватися. В іншому випадку — це неповажність у кожному напрямі. На цьому бо тратити не тільки нездорів'яний слухач, але і цілий престиж імпрези.

„Жита“ Гнативича були в програмі і співачка виконала їх, однак замість у

програми „Місяцю ясний“ Гулак-Артемовського, ми почули, навіть без заповідження, „Синю Чічку“ Гайворонського, яка і краще лицувала до Листопадової ідеї. Проте розгубленість слухача залишилася. Знову Юрій Прятка виступив з патріотичною декламацією без заподання заголовку в програмі, а теж без виявлення заголовку і авторства поезії на сцені.

Капеля бандуристів „Гайдамаки“ не подас до програми заголовків виконуваних пісень ззагалі: Талановитий і дуже грамотний В. Юрків, який сьогодні вже не живе, завжди чинив навпаки. Цей ансамбль зовсім добре зіспіваний. „Встає хмара з-за ліману“ — гарна Стеценкова пісня, проте занадто часто виконувана. Це треба брати під увагу. Заповідження заголовків на сцені знову було не зовсім виразне. Окремі публіка почула ще дві повстанські пісні та стрілецьку „Ой у полі верба“. Самозрозуміло, що тоді, в ці останній, треба співати „Гей аж там ідуть Стрілці Січові“, а не „...славні козацьки“. Треба йти не за советською платівкою, а за співанком українських січових стрільців „Сурмою“ й самою логікою.

Ще раз виступила Л. Магун-Гурин при досвідченому фортепіанному супроводі Таті Поташко. І повторюю замість надрукованої в програмі „Піду, втечу“ Людєвича, почули ми „Ай-стри“ Лисенка (слова Олеся), які своїм трагічним змістом не підходять під піднесені, державницький настрій Листопадового дня. „Любіть Україну“ Фоменка (слова Сосюра) була тут зовсім на місці.

Назакінчення ансамблю „Гайдамаки“ виконав ще кілька патріотичних пісень: „Нічка була темна“, „Ой, при лужку“, „Світить місяць“, „Ой літа орел“ Стеценка занадто обспівана пісня. Треба залишити її в спокої на деякий час. Ідучи за оплесками публіки, як наддають, почули ми „Ой зійшла зоря“ в обробці Леонтовича. До цієї прекрасної, релігійно-патріотичної пісні мусить мати соліст-баритон дуже гарний голос. Голос у Васюкова до той пісні не надходить. Тому і не має толку співати цю пісню тому ансамблеві. Там є молодий тенор, який, з бігом часу, повинен би стати помітним солістом.

Публіці цей ансамбль подобається. Можливо, більше добром упівських і патріотичних пісень, як самим їх виконанням. Бандуристи (двох бракувало) грають супровід до пісень зовсім добре і чисто.

Урочистість закінчено національним гімном що його проспівали всі присутні. Треба сподіватися, що на наступній імпрезі, свята Державності, буде більше учасників.

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ В. ЧОРНОВОЛА ДО М. ГОРБАЧОВА

Шановний Генеральний секретарю!
Увесь світ із неабияким зацікавленням стежить нині за Вашими несласними спробами втілити в життя деякі нові для советського суспільства демократичні ідеї. Та хоча Ви називаєте тепершній зміни в країні революційними, доводиться із жалем констатувати, що це поки що „революція слів“. Щоб зламати міцний хребет партійно-советської бюрократії, Вам явно не вистає активних і чесних союзників та помічників. Їх значно побільшася, якщо перестанемо замовчувати і відстоювати на задній план перебудови такі важливі проблеми, як право на вільну критику й легальну опозицію та національне питання.

Дозвольте ж поділитися з Вами міркуваннями про ці проблеми людини компетентній, що понад двадцять років ходить у „дисидентах“ і „націоналістах“, випробувала на собі майже увесь арсенал засобів гамування вільнодумства (окрім хіба „психушки“): заборону на професію, адміністративні переслідування, цькування рідних і друзів, 4 суди, серед них і за підленько зфабрикованою кримінальною справою, 15 років тюрем, таборів заслання і т. п.

Так зване дисидентство, не можна, звісно, зводити до „купки відщепенців“ (за недавньою брежнєвсько-андроповською термінологією) і обмежувати декількома тисячами репресованих за „антисовєтську пропаганду“, „націоналістичні вивади“, релігійні переконання. Ми —

лишень верхівка айсберга, поодинокі (часом випадково виховані із маси) представники тих здорових сил, які протистояли застоєві і бюрократизації советського суспільства, а в неросійських республіках ще й великодержавно-шовіністичній політиці денационалізації.

Поволі готуючи в надрах застою сьогодині зміни, підшукуючи однодумців, постійно ризикуючи зробити завчасний крок і бути викинутим із керівної верхівки. Ви ж бо теж були в брежнєвському керівництві кимсь на штабт дисидента. Та й чи такі вже далекі від Ваших поглядів, висловлених на червоному Пленумі ЦК КПСС, думки висловлені, наприклад, майже двадцять років тому у полемічній самвидавській статті, за яку мені тоді щедро відміряли 9 років табору і заслання: „Крім нашої денационалізації сучасний світ знає інший принцип розвитку економіки, що передбачає найширше самоуправління окремих економічних районів чи навіть окремих промислових комплексів і підприємств при зведенні ролі центру тільки до консультативно-корегуючої. Хрущовські совнаргоспи і затіяна тепер економічна реформа в СССР (мова йшла про мертворождену реформу 1965 року — В. Ч.) — це фактично несподівані і несподівані кроки в тому ж напрямку, викликані кризисними проявами у нашій економіці. Та ці кроки не давали і не дають очікуваного ефекту, поки буде існувати бюрократично-централизоване гальмо, що душить усяку ініціативу знизу. Питання денационалізації чи ширше самоврядування — це ж бо не тільки національне питання...“

А думки про нелад у національному господарстві Союзу, критику мовної політики у республіках, за яку нас ще недавно заплітали у тюремні камери, поштовхують сьогодні із трибун і в пресі провідні советські письменники (навіть ці не раптово прозріння, швидше всього вони теж були в ті роки прихованими дисидентами, також думали інакше, ніж Брежнєв, Андропов, Щербицький...). Отож варто було ще років 15-20 тому прислухатися до голосів „антисовєтчиків“ і „націоналістів“.

Здається, декому неохота сьогодні визнати за так званими дисидентами пріоритет у постанові практично всіх тих „перебудовних“ проблем, про які тепер забалакали з різної висоти трибун поспіхом перебудовани (в основному на словах) із бюрократів у демократи партійно-советські функціонери і якими аж захлинаються, демонструючи дещо запізнілу сміливість і принципиальність, літературні на віршечі тепершнього редактора „Огонька“ Коротича або поміченого, жадуть, особисто Вами Б. Олійника, усі стогнання якого про сумний стан рідної мови, є вивалені переспіві думок тих репресованих в 60-70-ті роки чесних українських патріотів, яких Б. Олійник, обдарований державними преміями, підвищеними гонорами і командними постами в Спільні письменників України, не соромився тоді вселюдно обидати брудом.

Цілком логічний висновок, що саме у жорстокому придушенні всього вільнодумства, духу критики і сумніву одна з найголовніших причин того застою — суспільно-політичного, духовного і економічного — в якому опинилася країна на протязі цілого двадцятиліття. І так само логічно думати, що самої офіційної, регламентованої, підконтрольної партійним органам „гласності“ для духовного оздоровлення суспільства і руху вперед замало і що необхідно у тих чи інших формах допустити те, що можна назвати інакодуманням, легальною опозицією чи просто незалежною критикою. Якщо у всіх принципових випадках Вам потрібні поклонники на Леніна, то можна згадати, як терпляче ставився він до опозиції і опозиціонерів у самій партії, як рідко висукували зерно істини навіть у критичній злочинської пресі, як вчив соратників і наступників: „не треба вбачати „інтригу“ чи „протывагу“ в інакшедумуючих чи інакшечинячих, а цінувати самостійних людей“.

Звичайно, толерантність до опозиції, що є елементарною передумовою всякої демократії, називати соціалістичною чи буржуазною не припадає до думки, хто викорис-

ня вільнодумства зробив для себе прибутковою професією та східними хар'єри і особливо лютую на всяку критику Ігоря Препихобі советському бюрократові, який під димовою завісою „ідейної боротьби“ витворив та й продовжує витворяти „ледь обережніше“ те, що нині скромно називається „соціальною несправедливістю“. За прикладами йти недалеко: якраз тоді, коли лівиські чекісти були зайняті облавами за поетами, художниками, критиками, виниюючи кривої в найбільш невинних поетичних рядках, коли місцеві партяктивісти і пропагандисти з наснагою відміняли на різних зібраннях і в пресі наші імена і гідко зводили порахунки з нашими родинами, безсоромно — не дуже й маскуючи (кого боїться? владу свою...), влаштовували барські оргії, розгузана група партійно-советських апаратчиків на чолі з таким собі ульїмним князьком — кандидатом у члени Політбюро ЦК КПУ, першим секретарем Львівського обкому партії Добриком. Чи можуть сьогодні повернути наші землі у перебудову, а дрібні злочинчики засоромитися і розкаяться, якщо замість лави підсудних цей брежнєвський підкидьок, казнокрад і хабарник змивав в резерву московської квартири, а його соратники, трошки покаявшись і відбавившись тільки легеньким переляком, бігом „перебудувалися“ і продовжують вчити український народ комуністичної принципності і комуністичної моралі гарантія, що, дочекавшись інших часів, такі привілеювані пристосуванці, що хитяються, як у відомому анекдоті „тільки разом із лінійною партією“, не перебудують у зворотню сторону, не причеплять Вам, Михайле Сергієвичу, гучне назвишко (згадайте Вашого попередника за реформами „волютариста“ Хрущова, або „абтаркіота“ Шелеста на Україні) і, маскуючи своє паразитування на народній шні, не організують черговий похід проти нових „ворогів народу“, „антисовєтчиків“, „дисидентів“ і „націоналістів“.

Продовження буде.

АРХИЄПІСКОП АНГЛІКАНСЬКОЇ ЦЕРКВИ Роберт Ранс заявив кореспондентам, що напад на нього у деяких виданнях, приносить шкоду в першу чергу для Церкви. Поінформовані особи кажуть, що критика згаданого архієпископа розпочалася після того, як у полон до терористів попав його висланик Террі Вейт, який ще й досі перебуває в руках мусульманів-шіїт. Деякі з них, зокрема проіранська група терористів, вимагають за нього від Англіканської Церкви 4 мільйонів доларів викупу, але церковні чинники категорично відмовляються говорити на цю тему.

Під патронатом
СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ
І УКРАЇНСЬКОГО ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО КЛЮБУ
У НЬО-ЙОРКУ

ФІЛЬМ „УКРАЇНА В ОГНІ“

Який охоплює все минуле України — від княжого до сьогодні, знаходиться в київській фазі продукції.

Однак фільм вимагає для закінчення додаткових фондів. Промислом громадянство допомоги нам фінансово закінчити фільм. Фільм „Україна в Огні“ — це найбільша сила, яка покаже в правдивому світлі живий образ України. Дайте змогу, щоб фільм був в бібліотеках, університетах, і наша молодь мала доступ до нього, який заступить голодність України.

Імена жертводавців будуть відзначені у фільмі та у пресі. Пожертви можна віддати від податку, випишучи чеки на: Ukrainian Art and Literary Club, N.Y. (U.V.O.)

Пожертви просимо вислати на адресу: FILM FUND for „UKRAINE IN FIRE“, No. of Account 9965, Self Reliance (N.Y.) FCU, 108 Second Ave., New York, N.Y. 10003. Ярослав Кулик, фільмовий продюсер

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО
внутрішні хвороби
приймає у Квінсі і виїжджає на виклики додому.

ДЕНТИСТ ОЛЬГА ОЛЕНКО
Професійна стоматологія. Приймає тільки за попереднім домовленням

Адреса у Мангеттені: ROCKEFELLER CENTER, 630, 5th Ave., Room 1803, New York, N.Y. 10020

Адреса у Квінсі: 105-37, 64th Avenue, Forest Hills, N.Y. 11375 (718) 459-0111

Український Інститут Америки
має шану запросити Вас на

Різдво Навколо Світу IV

У програмі святоточні традиції, музика різних країн та смачний буфет.

Виступатимуть ансамблі „Промінь“ і „Гомін Степів“ під диригентурою Б. Волянської

П'ятниця, 18-го грудня 1987 року, 7-ма год. веч.

Український Інститут Америки, 2 Схід 79-та вул., Нью Йорк, Н.Й. 10021

Добровільний даток: \$10.00

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ у НЬО-ЙОРКУ
136 Друга Авеню, 2-й поверх
(Дім Українського Визвольного Фронту)

П'ятниця, 18-го грудня 1987 р., початок 6:30 год. веч.

ОСТАННЯ ІМПРЕЗА ОСІНЬОГО СЕЗОНУ!

ДОПОВІДЬ
д-ра Романа Осінчука
„ЯК ЛІКУВАЛИСЬ НАШІ ПРЕДКИ В РУСІ-УКРАЇНІ“

Після доповіді відбудуться питання-відповіді та евристичні дискусії

**ЗБЕРІГАЙМО НАШУ УКРАЇНСЬКУ МОЛОДЬ:
ПІДТРИМУЙМО ШКОЛИ НАПОРОЧНОГО ЗАЧАТТЯ!**

Сьогодні в США існують тільки дві українські католицькі середні школи. Одна з них — це Українська Середня Школа Непорочного Зачаття в Гемптрі, Міш.

В Мішгані залишилася тільки одна народна школа. Це — Українська Католицька Школа Непорочного Зачаття на Воррені.

Наша початкова школа та середня школа здобули репутацію високого академічного рівня. Обидві школи дбають про виховання нашої молоді в українському дусі та зберігають українську національну свідомість і духовність навчання мови й літератури, історії, географії та культури. Обидві школи вчать моральні засади християнства та плеають наші обряди та традиції. Обидві школи потребують Вашої допомоги та підтримки. Допоможіть нам далі вести нашу працю.

Виповніть, будь ласка, прохання, щоб більше дізнатися про наші школи та про Залізний Фонд, при допомозі якого найкраще можна допомогти нашим школам, запевняючи собі відповідне звільнення від податків.

Бажаю допомогти нашим школам. Долучую свій дар на школи Непорочного Зачаття в сумі _____

Прошу ласкаво вислати мені додаткові інформації про школи та про фонд.

ІМ'Я _____

АДРЕСА _____

MAIL TO:
IMMACULATE CONCEPTION CATHOLIC SCHOOLS
11700 MC DOUGALL
HAMTRAC, MI 48122

Ще про збірку на будову бурси у Білому Борі

Філадельфія (ЗУАДК). — Шоденник „Свобода“ з 6-го серпня ц.р. помістив вістку секретаря Манітобської філії ССУК Осипа Сливинського про те, що у Білому Борі біля Кошала розпочато будову бурси для українських дітей у Польщі, де вже існує школа ім. Тараса Шевченка, що є однією з навчання українською мовою. Учнями школи є діти українських переселенців, а головним лемків, розсіяних по всіх закутках Польщі, після того, як їх насильно виклинуто з прадідівських земель.

Будову гуртожитку-бурси по довгих приготуваннях громадського комітету розпочато в вересні 1986 року, фінансуючи її фондами із пожертв українців у Польщі і на поселеннях в країнах західного світу. Плануючи будову того гуртожитку, комітет розраховував на поважні субсидії-дотації від польської держави, але через економічні проблеми передбаченої фінансової помочі не одержано. А щоб продовжувати розпочату будову, громадський комітет звернувся із закликом до людей доброї волі допомогти закінчити будову, присилаючи свої добровільні пожертви.

Помішуючи цей заклик, Осип Сливинський із радянської Манітобської філії ССУК апелював до всіх українців Канади й Америки своїми щедрими жертвами допомогти закінчити будову бурси-гуртожитку для українських дітей у Польщі і тим самим дати їм можливість вивчати мову їхніх батьків. У заклику було сказано, що пожертви в Канаді належить вислати на адресу централі ССУК у Торонто, а в Америці на адресу ЗУАДК у Філадельфії. Точні адреси були подані.

Здавалося, що коли читач української преси прочитає такий розпачливий заклик, то поспішить із фінансовою допомогою на таке благородне діло — дітям наших земляків. Але дійсність виявилася іншою: за час проголошення збірки, від 6-го серпня до 15-го листопада ц.р. до Канцелярії ЗУАДК влинуло пожертв 9.361 долар і ту суму трьома ратами передано будівельному комітету у Польщі. Не знаємо висоти збірки в Канаді, як також не знаємо про індивідуальні посліди грошей на конто комітету у Польщі. Але „Наше Слово“, одиниць часопис, що друкується українською мовою у Варшаві, інформує про тривожні вістки: фінансова поміч є конечна і то зараз. Коли б наші фінансові установи й ділові організації та люди доброї волі зрозуміли невідрадне становище наших земляків-братів лемків, то бурса-гуртожиток була б давно збудована, обладнана модерним устаткуванням та було б забезпечено відповідне прохання дітям, які прагнуть вивчати українську мову.

Говорячи про пожертви, які вплинули до канцелярії ЗУАДК, то вони були різні. Коли йдеться про індивідуальних жертводавців, були від 1.000 дол. до одного долара, а установ від 3.000 до 20 доларів, а саме: Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК) 3.000 доларів, о. парох Н. Н. 1.000 дол., Фондация „Добро Творити“ д-ра Миколи і д-ра Олександра — 850 дол. По 500 доларів: Степан Кочут, Микола Кочут, Любомира й Ігор Кочури. Збірка відділу Українського Патріархального Т-ва в Гемонд-Мінстер, Індіана, — 468 доларів. Збірка Івана Василя. (Більші пожертви були: по 50 дол. голова ко-

мітету Володимир Бровар і Б-тво св. Йосафа при УКЦеркві в Мінстер, 40 дол. Микола Гнатик, по 25 дол. Українське Патріархальне Т-во Гемонд-Мінстер, Союз Українок Відділ 102-ий в Гемонд-Мінстер, Сестрицтво при УКЦеркві в Мінстер і Мирослав — Марія Лібер, Степан Овояк 20 дол., по 10 дол. В. Турчинський і М. Голова. Інші пожертви були від одного до п'яти доларів). По 250 дол. пожертвували Окружний Комітет УНСО-Юзу — Філадельфійська Округа і Ярослав Михайлович. Збірка української громади в Лорейн, Огайо — 245 доларів, голова громадського комітету Степан Ганчарик. У св. п. проф. Олександра Татоміра (секретаря ЗУАДК) зложено: пожертви 180 дол. (пожертвували: Ярослав і Люба Татоміри 100 дол., Євген і Марія Турянські 40 дол., Леся і Роман Гордичинські 40 дол. Лукасевич по 20 дол.), Ярослав Кравчук 125 дол., а по 100 дол. пожертвували: Іван Козій, Володимир Ганас, Стефан Шинупа, Ярослав Рубль, Неоніла Кіш, Ярослав Млінок, Ірина Гавур, ОУА „Самопоміч“ Нюарк, Н. Дж. і Михайло Гладкий. Василь Воронка пожертвував 60 дол., по 50 дол. пожертвували: Юлія Вертинська, Ярослав Мричко, Лев Мельник, Іван Стебельський і Дарія Кузик. По 25 дол. — Евстахій Юркович, Степан Гавриш і Спортове Товариство „Чорноморська Січ“ Нюарк, Н. Дж., Петро Байко зложив 21 дол., по 20 дол. — Марія Гардичук, Зенон Савицький, Юлія і Марія Сухарі, Емілія Цегелик, Василь Никорчук і Софія Бурій (ОЖ ООЧСУ Парма). По 15 дол. — Володимир Сенижак, Д. Шморган і Роман Завицький та 10 доларів — Юлія Бачинська, а І. Губчак зложив два долари.

Чи потрібні коментарі, коли прочитаємо список жертводавців? Ні, але ніколи не є пізно поспішити з допомогою, на яку чекає молодь. Напевно багато із них могли б мати кращу професію, ідучи до державних шкіл. Отже поміч є потрібна.

Канцелярія ЗУАДК майже кожного дня одержує листи з Польщі, прохаючи фінансової помочі, або висилки живих річок. Ось що пише 17-на студентка Данута українською мовою: „Пишу до Вас про поміч-допомогу. Я маю 17 років, є шупла, 166 сантиметрів росту, вчуся української мови і виступаю в ансамблі пісні й танку „Дучка“. В тім ансамблі треба мати вишивану сорочку, але я її не маю. Моя мати вишила б мені, але нема полотна на сорочку-блужку. Я є піснорочка, батько помер у молодому віці і лишив нас п'ятьох дітей“. До листа є додана фотографія вродливих дівчат ансамблю „Дучка“. Знаємо, що таких ансамблів і хороших одиниць є понад 80 на терені Польщі. Всі ми насолоджувалися виступом чоловічого хору „Журавлі“, а зараз ще свіжі спомины про виступи на американській і канадській землі славного ансамблю „Лемковина“, який зачарував усіх своїм мистецтвом.

Згадуючи жертводавців, аж напрошується згадати кілька речень з листа Ярослава Рубля, який пише: „Пригадуємо собі нашу студентську безнадійність у переселенських таборах у Німеччині, де яка-небудь допомога була благодатю Божою. Уважаю, що допомога нашим дітям — це святий обов'язок нас всіх, головним чином навчання відбудувати рідною мовою. Прошу прийняти наш скромний даток 100 доларів та щастя Вам Божо у Вашій праці“. Також прикладом можуть послужити Відділ Українського Патріархального Т-ва в Геммонд-Манстер, Індіана, який зібрав 468 доларів, та громадський комітет у Лорейн, Огайо, — 245 доларів, які переселили збірку з власної ініціативи. Коли б таких примірних громад було більше, то виконення будови було б забезпечено. Але тому що збірка далі продовжується, то віримо, що українська громада не забуде дітей наших братів лемків і поспішить з фінансовою допомогою, а головним тепер, коли в Польщі ціни на харчі та інші товари піднялися. Пожертви належить вислати до канцелярії ЗУАДК у Філадельфії, подавши, що це на „Будову бурси в Білому Борі“. United Ukrainian American Relief Committee, Inc., 1319 West Lindley Ave., Philadelphia, Pa. 19141.

„Українська духовність“ — цикл викладів у філії УКУ

Заходами дирекції філії УКУ у осередку праці НТШ у Філадельфії почався цикл викладів у філії УКУ курсу п.з. „Українська духовність в рамках 1000-ліття Християнства“. Перший виклад у цьому курсі відчитав проф. Григор Лужницький 10-го листопада.

Відкриття провів д-р Леонід Рудницький коротким вступним словом, що таке духовність у християнській історіографії та до дві загальні відміни в християнстві. Духовність відноситься до досконалості у вірі і служінні Богові і до засобів, як цю досконалість досягнути. У духовності є активність — тобто вправу, щоб досягнути досконалості, та мистика — надприродний стан, в якому людина має ближчий контакт з Богом та при якому не раз діються явища, як наприклад, привиди, левітація та чуда. Відміни духовності християнської скомандовані в латинській приповідці „ex oriente lux, et ex occidente lex“, що значить „зі Сходу світло, а зі Заходу закон“. Західна християнська людина має більш раціональний підхід до духовних справ, а східна більш чуттєвий.

Представив д-ра Лужницького д-р Богдан Романенчук, голова осередку праці НТШ у Філадельфії, який є співспонсором викладів. Д-р Романенчук розказав присутнім про виклад проф. Лужницького в різні ділянки культури, відмічуючи, що Лужницький був літературним редактором преси Івана Тиктора на Україні, а пізніше редактором газети „Америка“ у Філадельфії. Його головний науковий твір, згідно з Романенчуком, є „Історія Української Церкви між Сходом і Заходом“. Професор Романенчук теж підкреслює, що Лужницький належав до католицького товариства „Логос“, яке між своїми членами включало таких письменників як Василь Лимницько-Мельник, автор п'ятих збірок поезій, та який пізніше став священником, Роман Скарицький, якого згодом розстріляли більшовики, Олександр Мох (Арамис), Василь Маковський і інші.

Темою доповіді д-ра Лужницького було походження української духовності — звідки постанала, як можна більше про неї довідатися та що з нею діється сьогодні.

Духовність походить від „духа“. Філософічно говорячи, дух це віддих, подих, знак життя, нероздільний та нематеріальний компонент дійсності, який робить порядок із матерії. В ідеалістичній філософії, до якої й належить християнська богословська філософія, дух — це нематеріальна істота, яка є обдарована розумом та волею. Дух теж може мати значення збірності, так як, наприклад „дух степів“. В матеріалістичній філософії, головний вияв якої сьогодні є марксизм, дух це стан зорганізованої матерії та поза нею не існує.

Українська духовність має свої початки у передхристиянських часах. Найкраще джерело інформації про цю духовність є фольклор передхристиянської України. Це тому, що у фольклорі є виявлені засади і вартості тутешніх людей.

Цікавий приклад раннього українського фольклору є переказ про т. зв. „степових баб“, які знаходяться по сьогоднішній день на наших землях та які, гадають археологи, стоять ще від VI ст. по Христі. Вони подібні до монгольських баб, тільки що визначні більшою різноманітністю декорацій. У переказі згадано, що ці баби — це колишні

люди, сотворені ще перед сонцем. Як було сотворено сонце, деякі з них висипали кургани — могили, щоб ближче сонця стояти та так могли хулити його. За такий акт Бог прокляв цих людей закам'янілістю. У пізньому етапі подорожній у степах зупинився однієї ночі біля баби, щоб переночувати. Бачив він у темряві диво — неслася баба переїжджати зі свого кургану до своєї сусідки, під якою він лежав, та спитала її, що останнього роблять люди. Сусідка відповіла, що люди дали ності Святу Вечеру один до одного та відвідують братів братів на Різдво. Почувши це, прибула баба зітхнула й сказала: „Виглядає, що будемо ще довго закам'янілі“. З цього переказу ясно, що сильна родина існувала ще у передхристиянській Україні, що вартість виявлено у звичаях, яких не знаходиться у сусідніх подляках чи москалях.

На Україні з часом з'явилось християнство, яке синкретизувало вищезгадану та й інші не протилежні християнству вартості з кількох століть перед кн. Володимиром, та піднесло ці вартості на вищий духовний рівень. Українське християнство мало складні початки, маючи джерела не тільки просто грецькі, а й схитські, готські та й, можливо, навіть юдео-християнські. Ці різні течії етнічних духовних вартостей, з яких частинно постанала українська духовність пізніших століть, треба черпати з фольклору даних часів.

Одне надзвичайне джерело, з якого й досі не користаємо знову, є Печерський Патерик. Він написаний якраз у перехідних часах між прото- і державним християнством на Україні. У ньому знаходиться багато інформації про вартості, які ввійшли в склад української духовності.

Сьогоднішня історична доба, яка мала свої початки ще 400 років тому, визначна розповіддю про виключення Бога з життя, щоб не чути його відповідальності, яку люди з природи своєї супроти Нього чують. Атеїзм не є сьогодні тільки поняття, що Бог не існує, а навпаки, стало активним зусиллям відібрати Богові право існувати, тобто антитеїзм. І так на світі знаходяться дві форми відхристиянізації — на вільному світі людство добровільно виключає Бога з життя, а в поневолених марксизмом країнах насильно нищать поняття Бога.

Щодо української духовності в теперішніх часах, є ясно, що серед українців на заході є байдужість до рідної Церкви та звичаїв, які конкретно виявили духовні вартості, а на Україні є агресивне нищення совітами не так Української Церкви як нищення української духовності, без якої українська культура втрачає свідомість свого духовного й національного походження. Приклади совєтського нищення української духовності видно у святкуванні „дня природи“ замість Великдня (разом із писанками), печення пасок з нагоди 1-го травня і т. п.

Після викладу хотів запитав, чому за останніх 25-30 років християнство так скоро занепало. Проф. Лужницький відповів, що смерть Бога необхідна, щоб людина стала богом, і з огляду на вибух технологічної та інших „творчостей“ в останніх трьох десятиліттях, не дивно, що людям легше останню відкинути Бога.

Після жвавої дискусії відбулася товариська зустріч.

Мгр Адемар Р. Раковський

У Бразилії відзначено 50-ту річницю Вінницької трагедії

Відгукуючись на залик Комісії деколонізації при СКВУ: „Пам'ятаймо про Вінницю! У 50-ту річницю цього жахливого злочину над нашими братами і сестрами станьмо світові голосно про московську колоніальну народобивчу політику в Україні! Жадна чесна українська людина не має морального права мовчати про Вінницю!“, в Куритібі, столиці провінції Парана, відзначено цю жахливу Вінницьку трагедію.

Зорганізував це відзначення о. Августин, Діткун, ЧСВВ, парох української католицької церкви Різдва Божої Матері, який, крім дуже доброго душпастиря, відзначається великим патріотизмом.

У неділю, 11-го жовтня, у вищезгаданій церкві, в 9-й годині почалася урочиста Служба Божою, яку відслужив сам о. Августин Діткун, а співав український церковний хор під керівництвом маестра Адама Барана.

По середині церкви, перед вівтарем, знаходилася символічна труна, вкрита українським національним прапором, з тризубом попереду, а позаду з написом: „У 50-ту річницю Вінницької трагедії“.

ДАТОК ДЛЯ КОМІСІЇ ПРОСЛІДЖЕННЯ ВЕЛИКОГО ГОЛОДУ В УКРАЇНІ

Як відомо, конгресова Комісія для прослідження причин і наслідків Великого голоду в Україні в 1932-33 роках закінчує свою працю і в 1988 році опублікує свій рапорт. Але на це потрібно додаткових фондів. УНСОюз вислав закликувати на закінчення праці комісії 10.000 дол. і звертається до всіх своїх відділів, членів і громадян доброї волі допомогти комісії завершити свою працю. Датки можна відтяти від податку.

Я, _____

адреса _____

В прилозі посилаю чек на суму \$ _____

Як даток, щоб комісія могла закінчити свою працю прослідження Великого голоду в Україні

Дата _____

Підпис _____

Слати до _____

Commission on the Ukraine Famine

111 20th Street, N.W., Suite 537, Washington, D.C. 20579

Д-р Михайло Рубень

Св. п. М. Коваль

Ділимося сумною вісткою з приятелями і знайомими, що дня 31-го липня 1987 року несподівано на удар серця відійшла у вічність св. п. Марія Коваль, народжена 4-го вересня 1918 року в Полтаві. Панакху відправили 3-го серпня о. Кузьма і о. Головою при участі хору під диригентурою д-ра Трухлого. Після Панахиди прощальне слово виголосила Наталка Іванівна в імені Українського Золотого Хреста.

Похоронні відправи відбулись 4-го серпня 1987 року о год 9-й вранці. Службу Божу відправив о. Головою в церкві св. Андрія в Блумінгдейлі, Іл. Пекіну поховано на цвинтарі св. Андрія в Блумінгдейлі.

Родина дякує всім, хто брав участь у похоронах. Залишила в глибокому смутку мужа Теодора, дочку Ларису з мужем Даном, сина Юрія з дружиною Сузаною, онуку Михайла і Лжеміфери, три сестри і три племінники на Україні.

Гордість...

(Закінчення зі стор. 2)

щина" з ХУ століття, "Слово о погуби руської землі", "Слово про Лазареве воскресіння" В. Антоновича, М. Драгоманів, а з ними й О. Огоновський називали "Слово" українською думою ХІІ століття, бо воно близьке до українських дум. Хоч автор "Слова" був християнином, для прикраси твору, як поетичний засіб, він впровадив поганських богів. У чисто мистецьких цілях користується він давніми мітологічними обра-

зами й віруваннями, залишаючи поганського світогляду наших предків. Це і є доказом, що він не був духовником, але світською людиною, дружинником. Автор "Слова" починає свій твір поетичним записом. Порівнює свою творчість з творчістю давнього співака Бояна. Каже, що буде говорити про те, що було, а не за видумками Бояна. Згадка про Бояна дуже цікава як доказ, що вже давніше перед автором "Слова" були в нас співаки з буйною уявою, що вміли складати та співати пісні, як норманські скальди.

Вступайте в члени УНС

СОЮЗІВКА

пошукує

КУХАРЯ або ПОМІЧНИКА КУХАРЯ

Платня після домовлення та медичне забезпечення. Дзвонити за інформаціями:

(914) 626-5641

Необхідна всім, хто цікавиться українським образотворчим мистецтвом

КНИГА

„СВІТОВА ВИСТАВКА УКРАЇНСЬКИХ ОБРАЗОТВОРЧИХ МИСТЦІВ“ (Торонто 1982):

- 110 великого формату сторінок
- англо-, франко- і україномовний текст
- вступне слово Святослава Гордицького
- біографічні дані про 86 українських диспозитивних мистців-учасників Виставки — з дев'яти країн, трьох континентів
- 119 кольорових репродукцій найкращих українських мистецьких творів
- головний редактор — Святослав Гордицький

ЦІНА: у твердій обкладинці 30 ам., або 35 кан. дол., у м'якій обкладинці 25 ам., або 30 кан. дол. — разом з пересилкою.

Замовлення з чеком або „мріні ордером“ слати на адресу:

UKRAINIAN CANADIAN ART FOUNDATION
2118-A Bloor Street West, Toronto, Ont., Canada M6S 1M8

Український Народний Союз

пошукує повністю або частково затрунених, досвідчених

АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

ЗАГАЛЬНИХ АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ

зі знанням української і англійської мов на околиці:

Торонто, Монреалю, Едмонтону, Вінніпегу та інших теренів

- Допоміжні інформації
- Платня у формі зачету
- Комісове
- Всі бенефіти

Звертатися до:

Mr. JOHN HEWRYK
Supreme Director for Canada
327 Mc Adam Ave.
Winnipeg, 4, Man.
Canada R2W 0B3
Tel.: (204) 582-8895
або до:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Комітет Оборони Української Спащини та

Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВУ на його працю та акції для

1. Поширення правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертву просимо пересилати тільки чеками, або поштовими переказами (не готівкою) на:

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
враз із вивченням вмісту цього записку.

Просимо подати суму пожертви своїм ім'ям, прізвищем та адресою

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число до вулиці

місцевість _____ стейт _____ поштовий код _____

В Нью Йорку...

(Закінчення зі стор. 1)

значили його 80-річчя. Помимо тієї „круглої“ дати, він з гумором підкреслює, що давніша дата „старість“, а його вигляд і бистрість думки підтвердили лише, що хоча І. Кошелівцеві 80 років, він далеко ще не належить до кола своїх однолітків.

Цей виїмковий вечір закінчився гостинною у горішніх залах НТШ, при якій присутні мали нагоду поговорити з ювілятом та заспівати йому гімне „многострадальне“.

Павло Колесняк

ДЗЕРКАЛА

НОВЕЛІ

Ціна \$13.00 з пересилкою. Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 6% стейтського податку.

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Замовляти

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Замовляти

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Замовляти

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Замовляти

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Замовляти

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Замовляти

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Замовляти

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Замовляти

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Замовляти

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Замовляти

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Замовляти

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Замовляти

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Замовляти

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Замовляти

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Замовляти

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Замовляти

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Замовляти

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Замовляти

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Замовляти

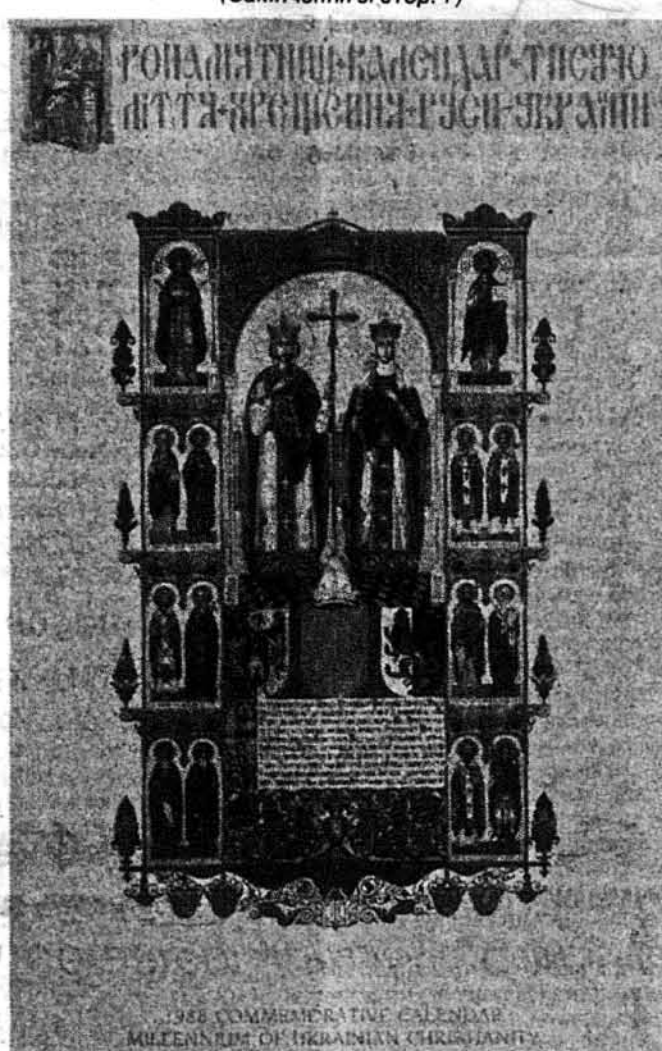
SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Централя...

(Закінчення зі стор. 1)

Заголовна сторінка календаря.

події українського життя в двох мовах з узагальненням свят за григоріанським і юліанським календарями. Там знаходимо між іншим, у місяці лютому з датою 22-го підкреслення, що в 1894 році засновано в Америці

першу центральну українську установу в ЗСА — Український Народний Союз. Цей пропам'ятний календар можна дістати безкоштовно в усіх кредитових українських кооперативах ЗСА, Канади й Австралії.

Св. п. Іван Сеньків

Св. п. І. Сеньків

Несподівано, на 58-му році життя, упокоївся в Бозі в суботу, 31-го жовтня ц.р., в Дітроїті, Мишиген, бл. п. Іван Сеньків. Панахиду відбулася 2-го жовтня в похоронному заведенні Бучая, а похорон у вівторок, 3-го жовтня, з католицької церкви Непорочного Зачаття в Гемтсремк, Миш. Тлінні останки зложено на цвинтарі Мт. Олівет у Дітроїті. Похоронні відправи відслужив о. парох Бернард Панчук, ЧСВВ, а Панахиду — о. Константин Височанський, ЧСВВ.

У передчасному відході з поміж живих покійного Іваса Сенькова громада Дітроїту втратила людину, що відзначалася рідкісними прикметами альтруїзму бажанням допомогти іншим, лагідною і зрівноваженою вдачею та великою скромністю.

Іван Сеньків народився 14-го березня 1929 року в Тернополі, де його батько Григорій Сеньків був відомим українським адвокатом та одним з перших добровольців УССів, що виступали зі зброєю в обороні нашого рідного краю у Першій світовій війні.

Гімназійні студії почав покійний у Тернополі, а описав під час утечі від большевицької навали продовжував їх у Криничі та Ліну (Австрія), де опинився як „юнак“ при протилежній службі. По війні замешкував у таборах біженців в Карлсфельді, Міттенвальді та Берхтсгадені, де і закінчив середню освіту. Тут же як 18-літній студент переїхав передчасно і болісно втратив свого батька. І так доля поставила молодого юнака в ролі голови родини, з багатьма важкими обов'язками поводити вчасно одволювати мамі, до якої ставився з великою любов'ю і відданістю.

По приїзді до ЗСА у 1949 році поселився з матір'ю у Дітроїті, де студіював електричну інженерію у Вейнському університеті та закінчив курси електроніки у Чикагському електронічному інституті. Вже з ранніх років Івас виявляв велике зацікавлення і здібності до електрики, електроніки і механіки. Знання з цих ділянок поглиблював студіями та читанням технічних книжок, придбавши велику власну технічну бібліотеку. Це знання, крім зарплаткової праці, він часто використовував безплатно для добра української громади, а головне пластової молоді, виконуючи численні інсталяції і направи різних електронічних чи механічних споруд у домівках, оселях чи таборах молоді. Пластова молодь Дітроїту багато завдячує покійному Івасеві. Його життя характеризувалося постійним бажанням допомогти іншим, допомогти громаді, виконати якнайкраще потрібне завдання для добра інших, а зокрема завжди ставити добро пластової молоді вище свого власного, хоч сам він пластуном не був. Як вислів діячності за цю працю старшина Старшина, як рівнож краса пластова старшина наділили йому численні грамоти призначення і подяки.

Близьким до серця Іваса було морське плавання, де він довгі роки тісно співпрацював з пластунами — „Чорноморцями“ при влаштуванні морських таборів та різних прогулях човнами по великих озерах ЗСА і Канади. Ці альтруїстичні цілі характеру покійного були підтверджені у прощальних словах, виголошених численними приятелями та представниками різних організацій під час похорону та на поминках. Парох о. Бернард Панчук попросив покійного від парафії Непорочного Зачаття, просив про молитви за його упокій та висловив теплі слова співчуття для родини.

Прощати Іваса на цвинтарі від шкільних товаришів Тернопільської гімназії, куреня пластуна „Чорноморці“ та від пластової станиці Дітроїту припала сумна честь авторів цих рядків. Він перелічить перебіг важливіших подій в житті

бл. п. Іваса та висловив вдячність і признання за виказані ним шляхетні прикмети його характеру, закінчуючи словами: „Прощай і спочивай, приятелю по своєму короткому, але такому трудодоброму, жертвенному й повному альтруїзму житті. Я складаю на Твою домовину ленту пластових чорноморських кольорів — синій, білий і чорний, на які Ти собі так добре заслужив під час свого життя, але яких, із своєї волі, ніколи не носив“.

На поминках ряд промовців висловлювали прощальні думки про покійного. Від українського товариства „Черник“ і всіх симпатиків спорту промовляв колишній голова „Черника“ Петро Гальний. Він підкреслював скромність і готовість покласти іншим як головні прикмети вдалі сл. п. Іваса і розповів про його допомогу „Черникові“ у влаштуванні домівки, дому при вулиці Карпентер та розбудові оселі „Діброва“.

Близький приятель Леонід Шашко, також кількакратний колишній голова „Черника“ тепло і в приватному й публічному жанрі пригадав ряд своїх спільних спогадів з років товаришування та праці в

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 20-го ГРУДНЯ 1987 р.

Вест Істон, Па. Річні збори Т-ва ім. Б. Хмельницького 137-го Відд., о год. 2-й по пол. в залі Амер. Укр. Горж. Клубу. На порядку денного: звіти членів управи та К. Комісії і вибір управи на 1988 р. Просимо членів прийти на ці збори. Гр. Прашич, предс., М. Колодуб, кас., Ст. Колодуб, секр.

НА ПРОДАЖ

Узурал Добра нагода для любителів моря набути

ВІЛЛЮ „КРИМ“

Вісім апартаментовий дім, в дуже доброму стані, з чудовими балконами і просторим подвалом. Зголосувати на адресу: д-р Ярослав Бернадик 831 N. 21st St., Phila., Pa. 19130 Ten.: 1-215-236-8115

SERVICE

UKRAINIAN TYPEWRITERS also other languages complete line of office machines & equipment

JACOB SACHS

251 W. 98th St.

New York, N.Y. 10025

Tel. (212) 222-6683

7 days a week

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

затрудніть на повний час

ПРОДАВЦІВ

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

із знанням української і англійської мов в окрузі:

Клівленду, Нью Йорку, північного Нью Йорку, Нью Джерсі, Філадельфії і Лігав Веллі.

Кандидати не мусять мати досвіду в продажі забезпечення. Ми подбаємо про їхній вишкіл, заплату і винагороду.

Це знаменита нагода для здібних і підприємливих осіб рости в УНСОЮЗІ і з УНСОЮЗОМ в його зобов'язанні служити громаді!

Кандидати можуть зголосуватися на адресу:

H. P. Floyd, FIC.

National Sales Director

Ukrainian National Association Inc.

30 Montgomery Street,

Jersey City, N.J. 07302.

Tel.: (201) 451-2200

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШІЛІ

„Чернику“ з покійним Івасом.

Старша пластунка Рома Фігач висловила слова подяки від пластового новачка, а Микола Куликівський розказав кілька епізодів зі свого знайомства з покійним, які дали йому стрували покійного як особу лагідну і всім люблену.

Кузін Танас Гайда пригадав маловідомий факт, що покійний Івас дуже гарно грав на скрипці і за молодих років мав великий потенціал стати визначним скрипалем. Але по смерті свого батька він перестав грати на скрипці, хіба часами приватно і так молодече мрія Іваса не здійснилася.

Ще один кузін, Ігор Гайда, що від дитинства виріс з покійним, розповів про свої спільні переживання та заявив, що найкращим, живим пам'ятником по Івасеві буде, якщо всі беручи його альтруїзм як приклад, візьмуть це також до свого серця. Ігор Гайда подякував від родини всім присутнім за висловлені співчуття і участь у похороні та відмітив тих, що несли ломувину, а саме: Петро Капітанець, Павло Гайда, Володимир Кізіма, Мирослав Прийма, Євген Кордубан, Ігор Гайда і Любомир Гевко.

Покійний Іван Сеньків залишив у глибокому смутку маму Стефанію, тітку Броню Лісу, тітку і вуйка — Стасю і Пилипа Гайдів, кузінів з родиною — Наталку Лісу-Лесів, Ігоря Гайду, Зірку Гайдю-Швайку, Танаса Гайдю, як рівнож ближчу і дальшу родину у ЗСА, Канаді і Україні.

Любомир Гевко

ТАКА Компанія
ESTABLISHED 1971
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009
МАЄМО БАНДУРИ НА ПРОДАЖ

HELP WANTED

ПОШУКУЄМО ЖІНКУ УКРАЇНКУ для опіки над одиноким хлопчиком. В родині є ще п'ять літніх хлопчиків, але під час тижня він ходить до передшкілля. Подружжя живе на передмісті Дітроїту. Можна жити разом з родиною у окремій кімнаті з ласничкою; харчі на місці; добра платня згідно з домовленням. Телефонувати треба на число: (313) 855-3263. Зацікавленим з інших місцевостей господарі покривлять усі кошти подорожі.

HIRING!

GOVERNMENT JOBS

— your area.

\$15,000 — \$68,000.

Call (602) 838-8885.

Ext. 1769

P I Z N E

UKRAINIAN SINGLES

NEWSLETTER

Serving Ukrainian singles of all ages throughout the United States and Canada.

For information send a self-addressed stamped envelope to: Single Ukrainians

P.O. Box 24733

Phila., Pa. 19111

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

UKRAINIAN NATIONAL FUNERAL SERVICE

Український Національний Центральний-Пам'ятник погребальний має справу пов'язані з похороном і похованням в ЗСА.

4111 Pennsylvania Ave., SE

Washington, D.C. 20746

Tel.: (301) 568-0630 — Days

(301) 855-8864 — Sat., Sun., Eve. & Holidays

MAIL: PO Box 430

Dunkirk, MD 20754